

6 Postkort fra Holstebro

Korsør d. 5.10 2010

Kære Bukdahl

Jeg vågnede med mareridt igen. Denne gang drømte jeg ikke om mine forældre, jeg plejer eller altid at drømme jeg er kommet til at sælge deres hus før de er døde, og nu går de rundt i haven og kan ikke komme ind fordi låsen er blevet skiftet ud af de nye ejere. Stor er min sorg for det er jo frygteligt og synd for mine forældre for da jeg ringer på er der ingen der lukker op kun et skilt i døren hvor der står lene espersen vil ikke forstyrres, er på ferie. Men i nat var det ikke den drøm. I nat var meget meget værre. Nej den her drøm var decideret uhyggelig, jeg drømte om en meget meget meget høj kvinde der havde de her mærkelige blomster groende ud af sine fingre. Hvem er du råbte jeg. Er du skattefar? Er du Gud kommer du til mig for at hævne dig fordi jeg igen har pantsat min yngste datter rene hvide hvide 5 års tænder. Men jeg fik ikke noget svar. Kære ven hvad betyder dette tror du det er fordi jeg skal dø. Hun var godt nok høj! Over 3 meter. Kære ven frels mig jeg er slet ikke klar til at dø.

Din ven blendstrup.

En pygmælandsby 5/10 1977

.....

Kære Blendstrup

som jeg ikke kender endnu, fordi jeg stadig kun er en lille, 10-årig pygmædreng - og når man er en lille pygmædreng er man virkelig lille - min mor rejste fra mig for 15 år siden - men med pygmæbabyer kan det være svært at se om babyen er indenfor eller udenfor maven - hun arbejdede som støvekost for rengøringsdamen for superslim-billedhuggeren Giacometti i Paris, som en dag, altså rengøringsdamen, der for øvrigt hed Juliette greco og var en kendt chantøse, der ville tæt på den store superslim-billedhugger; nå, men hun tabte altså min mor ned i bronzegryden - alle billedhuggere har sådan en kogende bronzegryde stående - og da hun havde pillet min mor op igen, stille hun hende på megastor rulleskøjte, som var in i Paris - og så var det faktisk nemmere at støve af - men selvfølgelig kom superslim-billedhuggeren til at sælge hende til en tyk, vestjysk borgmesterm der syntes hun mindede ham om mestersvømmeren Lille Henrivende Inge. Pygmælandsbyen har fået besøg af teatergrupper på stylter, som vi har virkelig svært ved at få øje på, og som er gået i gang med at øve på et nyt stykke med arbejdstitlen "Vi venter på Godfather", det handler om to stylter der gemmer sig i kosteskabet på et savværk. jeg har fået rollen som fejblad.

Hilsen Bukdahl

Et nervesanatorium i aulum d. 6.10. 2010

.....

Kære Bukdahl

Jeg er ikke længere mig selv. Jeg var ved at hælde træpiller på vores pillefyr da jeg fik øje på et mærkeligt tegn i askeskuffen. Der stod oxyringus og neden under stod der også kill roy og euginio barba var her. Kære ven så ramlede det hele for mig og min kone kørte mig herop for at jeg kunne komme til mig selv i landlige omgivelser nær skov og strand. Og kære ven jeg har det allerede bedre, selve togturen herop tog omkring 16 timer det var dejligt. Jeg deler værelse med en meget flink mand der tror han er en kaffekande, han står hele tiden og nikker med hovedet over mig mens han høfligt spørger om jeg vil ha mere kaffe. Flink fyr, næsten helt normal. Det eneste der bekymrer mig er denne drøm om den meget høje dame, hvad betyder den? Hvorfor har hun de satans roser ud af de fingre! Hvad er det for en underlig maske hun har på. Hvorfor taler hun alle de mærkelige sprog ! er hun peruvianer? jeg har bedt om at sove med en 12 dobbelt spændetrøje med udsigt til aulum hallen i aften, så jeg ikke kommer til at gøre skade på mig selv, eller ham der er kaffekande.

Din ven Blendstrup

Frederiksberg 6/10 2010

.....

Kære Blendstrup

Alt er bedrag - du tror, jeg er anmelderen og digteren, din ven LB, men det er bare en del af de stærkt komplekse prøver på stykket "Vi venter på Godfather", som efter 33 år endnu ikke har haft premiere, og i mellemtiden har stykket haft 99 forskellige titler, de to seneste er "Fakiren som ballonskipper" og "Tømmermænd genkender sig i spejlæg"; min egen rolle er skiftet fra fejlblad til æggebæger til ølflaske til hullemaskine til musehul til ølflaske til brilleetui til monokel til ølflaske til gipsarm til knojern til ølflaske, og det er mere end en pygmækrop kan tåle - derfor er jeg muteret ud i denne blege, næsekrogede stankelbensfremtopning, men indeni, lige bag mit trange,, vesteuropæiske bryst, er jeg stadig en mikroskopisk og sort kanariefugl, der flakser trodsigt i sit bur.

Hilsen Bukdahl

En stor sal, 7/10 2010

<http://bukdahl.blogspot.com/2010/10/6-postkort-fra-holstebro.html>